

можна поминути, що висока ціна видання не приступна для небогатої публіки.

*М. А.*

Гриневъ С. А. Была-ли конница у древнихъ Руссовъ, К., 1895, ст. 30.

Ся брошура, написана мабуть якимсь офіцером (присвячена „офицерамъ доблестной русской кавалеріи“) має рішити питання, дійсно пікаве і не досить ясне досі, хоч над ним застановлялись вже історики (напр. Гедеонов в т. I своїх „Варяги и Русь“). Вихідною точкою сієї справи з'являеть ся суперечність категоричної відомости Льва Диякона, що Русь коннаго війська не має з відомостями руських джерел, особливо з пізнійшого часу, в XII—XIII, про широке уживання на Руси кінної їзди. На жаль одначе автор забрав ся до сієї справи з таким арсеналом науковим і з таким методом, що прояснити сієї справи его брошура не зможе. Він починає з того, що зачислює до Славян найрізніші народи, від Скитів до Варягів, і доводить уживання в їх кінного війська, що більше — на доказ того виступають Торки (бо й то Русини!) і битва з Уграми під Перемишлем 1099 р., де в головній ролі виступають на правду Половці. По сьому приходять кілька відомостей з руських джерел про кінне військо й ховання коней, але й то ніби з других рук. Все се написано претенсійним тоном і з широкими, часто цілком несподіваними висловами.

*М. Г.*

Владиміровъ П. В. Слово о полку Игоревѣ, выпускъ первый, К., 1894, стор. 71 (передрук з „Университетскихъ Извѣстій“).

Професор Київського університету д. Владиміров розпочав сим випуском свої студії над найціннішим поетичним пам'ятником нашої старої літератури дотатарської доби. На разі подає він у сїм першій випуску лише кілька загальних уваг про культурне значенє пам'ятника і огляд дотеперішної літератури його, що числить вже мало що не 200 більших і менших праць. В дальших випусках обіцяє автор подати детальний розбір історично-літературного значіння Слова в звязку з староруською літературою і словесністю народною, та огляд тексту Слова в звязку з его граматичними і лексикальними знаками. На скільки оригінальною вийде ціла студія, того поки що не знати; але вже по першій отсїм випуску, хоч і як мало мав нагоди автор в нїм проявити свої спеціальні думки, можна осудити, що праця проф. Владимірова не буде зайвою навіть по так капітальнім труді про Слово, який видав Е. В. Барсов в трех томах в р. 1887—1890. Огляд літератури слова у проф. Владимірова більше прозорий як у Барсова і Смирнова (Жданова не